

8 Δεκεμβρίου, 1993

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ/ Ή ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 478/92)

Ο περί Φαρμακοποιών (Σύλλογοι, Πειθαρχία και Ταμείον Συντάξεων) Νόμος του 1972 (Ν. 39/72) — Κανονισμοί Δεοντολογίας Συμβουλίου Φαρμακευτικού Σώματος βάσει του Άρθρου 13 του περί Φαρμακοποιών (Σύλλογοι, Πειθαρχία και Ταμείον Συντάξεως) Νόμου (Ν.39/72) — Οι περί Δεοντολογίας Κανονισμοί του Παγκύπριου Φαρμακευτικού Συλλόγου (Κ.Δ.Π. 180/74) — Κανονισμοί 16 και 20 — Ερμηνεία.

5

Η αιτήτρια προσέβαλε με την προσφυγή της, το κύρος απόφασης των καθ' ων η αίτηση, σύμφωνα με την οποία απορρίφθηκε αίτημά της για μετακίνηση του φαρμακείου της σε υποστατικό που αποτελούσε μέρος οικοδομής η οποία χρησιμοποιείτο ως ιδιωτικό νοσοκομείο. Το κυριότερο επιχείρημα της αιτήτριας, ήταν ότι η επίδικη απόφαση ήταν αντίθετη με την ορθή ερμηνεία των Κανονισμών Δεοντολογίας Συμβουλίου Φαρμακευτικού Σώματος 16 και 20 (Κ.Δ.Π. 180/74).

10

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

Σε σχέση με τον Κανονισμό 16 δεν υπήρχε κανένα στοιχείο ενώπιον του Συμβουλίου, πως η αιτήτρια είχε οποιαδήποτε συνεργασία με ιατρό ή κλινική από την οποία προσπορίστηκε οποιοδήποτε οικονομικό συμφέρον. Η άποψη του Δικαστηρίου είναι πως ο Κανονισμός 16 παραβιάζεται όταν αποδειχθεί ως πραγματικό γεγονός η

20

5 συνεργασία φαρμακείου και ιατρού από την οποία και οι δυο έχουν οικονομικό συμφέρον. Το Συμβούλιο παρερμήνευσε τον Κανονισμό αυτό, γιατί, φαίνεται πως έκρινε, από το γεγονός και μόνο ότι το φαρμακείο της αιτήτριας είναι σε κατάσταση του κτιρίου της ιδιωτικής κλινικής, πως θα συνεργάζεται με τους ιατρούς για αμοιβαίο οικονομικό, όφελος. Όμως, ο Κανονισμός 16 παραβιάζεται όταν αποδειχτεί, ως πραγματικό γεγονός, η φύση της συνεργασίας και ο σκοπός της όπως προβλέπεται σ' αυτόν.

10 Στην αιτιολογία του Συμβουλίου, προστίθενται λέξεις στον Κανονισμό με αποτέλεσμα να αλλοιώνεται η έννοιά του. Δεν αναγράφεται σ' αυτόν "αναπόσπαστο τμήμα του ιδιωτικού νοσοκομείου", μήτε "στα όρια του ιδιωτικού νοσοκομείου". Απαγορεύει μόνο την ίδρυση φαρμακείου "εντός κλινικής". Το φαρμακείο δηλαδή πρέπει να λειτουργεί οργανικά μέσα στην κλινική. Στη λειτουργία αυτή, αποδίδεται η έννοια της συνεργασίας με την επιχείρηση της κλινικής για αμοιβαίο όφελος. Η ερμηνεία αυτή υποστηρίζεται και από την άλλη απαγορευτική διάταξη του Κανονισμού, της λειτουργίας δηλαδή ιατρείου εντός φαρμακείου. Στην παρούσα υπόθεση το φαρμακείο της αιτήτριας είναι μεν σε υποστατικό, που είναι μέρος της οικοδομής που βρίσκεται η ιδιωτική κλινική, αλλά τώρα τουλάχιστον εμφανίζεται, ως εντελώς ανεξάρτητη επιχείρηση από αυτή της κλινικής.

25 Η απόφαση του Συμβουλίου βασίζεται σε πλάνη περί το Νόμο.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Προσφυγή.

30 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε αίτημα της αιτήτριας για μετακίνηση του φαρμακείου της στη λεωφόρο Ελ. Βενιζέλου 29, Πάφος.

Κ. Ευσταθίου, για την Αιτήτρια.

35 *Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

40 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια είναι εγγεγραμμένη φαρμακοποιός σύμφωνα με τον περί Φαρμακευτικής και Δηλητηρίων Νόμο, Κεφ. 254, όπως έχει τροποποιηθεί, ιδιότητα που υιοθετείται στον περί Φαρμακοποιών (Σύλλογοι, Πειθαρχία και Ταμείον Συντάξεων) Νόμο του 1972, 39/72. Προτού πάρει την έγκριση του Συμβουλίου του Φαρμακευτικού Σώματος, που καθιερώθηκε βάσει

του άρθρου 12 του Νόμου 39/72, μετακίνησε το φαρμακείο της από άλλη διεύθυνση στη λεωφόρο Ελευθερίου Βενιζέλου 29, Πάφος. Δε μας ενδιαφέρει πως δεν πήρε προηγουμένως τέτοια έγκριση γιατί λίγο αργότερα, στις 10.3.92, υπέβαλε σχετική αίτηση. Το αίτημά της όμως απερρίφθη με απόφαση του Συμβουλίου, που ελήφθη στις 18.3.92, και κοινοποιήθηκε στην ίδια με επιστολή, ημερομηνίας 6.4.92. Μολονότι δεν ηγέρθη θέμα εμπρόθεσμου της προσφυγής θεωρώ πως καταχωρήθηκε μέσα στην καθοριζόμενη από το Σύνταγμα περίοδο των 75 ημερών, γιατί η επιστολή θα πρέπει να παρελήφθη από την αιτήτρια λίγες μέρες μετά τις 6.4.92. Η επίδικη απόφαση προσβάλλεται με βασικό επιχείρημα πως είναι αντίθετη με την ορθή ερμηνεία των Κανονισμών Δεοντολογίας 16 και 20, που εξέδωσε το Συμβούλιο του Φαρμακευτικού Σώματος, βάσει του άρθρου 13 του Νόμου 39/72 (Κ.Δ.Π.180/74 ημερ. 7.6.74).

5

10

15

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι παραδεκτά. Το υποστατικό στο οποίο μετακίνησε το φαρμακείο της η αιτήτρια, και για το οποίο θέλει την έγκριση του Συμβουλίου, βρίσκεται σε κατάσταση που αποτελεί μέρος οικοδομής η οποία χρησιμοποιείται ως ιδιωτικό νοσοκομείο. Δίπλα από το φαρμακείο της αιτήτριας άλλο κατάστημα χρησιμοποιείται ως ανθοπωλείο, ενώ στους υπόλοιπους χώρους της οικοδομής στεγάζονται όλες οι ιατρικές υπηρεσίες της κλινικής. Αρχιτεκτονικό σχέδιο έχει κατατεθεί στο φάκελο της υπόθεσης, (τεκμήριο Γ).

20

25

Στην αιτιολόγηση της αρνητικής απόφασης του Συμβουλίου αναφέρεται πως:

(α) το νέο φαρμακείο της αιτήτριας αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του ιδιωτικού νοσοκομείου και,

30

(β) ευρίσκεται εντός των ορίων του ιδιωτικού νοσοκομείου. Γι' αυτούς τους λόγους παραβιάζονται οι Κανονισμοί 16 και 20.

Είναι απαραίτητο να καταγράψω εδώ αυτούσιους τους δύο Κανονισμούς, για να συζητήσω στη συνέχεια κατά πόσο το Συμβούλιο τους ερμήνευσε και εφήρμοσε ορθά.

35

"16. Καίτοι η συνεργασία μεταξύ Φαρμακοποιών και μελών του ιατρικού σώματος είναι επιθυμητή εν τούτοις ουδείς Φαρμακοποιός δικαιούται να έχει οιαδήποτε συνεργασία με οιαδήποτε ιατρόν, κλινικήν ή άλλο θεραπευτικόν ίδρυμα κατά τρόπον ώστε εκάτερος εξ αυτών να έχει οικονομικόν συμφέρον εις την εργασίαν του ετέρου

40

.....
 20. Απαγορεύεται η ίδρυσις φαρμακείου εντός κλινικής ή η λειτουργία ιατρείου εντός φαρμακείου."

- 5 Σε σχέση με τον Κανονισμό 16 δεν υπήρχε κανένα στοιχείο ενώπιον του Συμβουλίου πως η αιτήτρια είχε οποιαδήποτε συνεργασία με ιατρό ή κλινική από την οποία προσπορίστηκε οποιοδήποτε οικονομικό συμφέρον. Η άποψή μου είναι πως ο Κανονισμός 16 παραβιάζεται όταν αποδειχθεί ως πραγματικό γεγονός η συνεργασία φαρμακείου και ιατρού από την οποία και οι δυο έχουν οικονομικό συμφέρον. Το Συμβούλιο παρερμήνευσε τον Κανονισμό αυτό γιατί, φαίνεται πως έκρινε, από το γεγονός και μόνο ότι το φαρμακείο της αιτήτριας είναι σε κατάσταση του κτιρίου της ιδιωτικής κλινικής, πως θα συνεργάζεται με τους ιατρούς για αμοιβαίο οικονομικό όφελος. Επαναλαμβάνω όμως πως ο Κανονισμός 16 παραβιάζεται όταν αποδειχτεί, ως πραγματικό γεγονός, η φύση της συνεργασίας και ο σκοπός της όπως προβλέπεται σ' αυτόν.

- 20 Έρχομαι τώρα στον Κανονισμό 20. Στην αιτιολογία του Συμβουλίου, προστίθενται λέξεις στον Κανονισμό με αποτέλεσμα να αλλοιώνεται η έννοιά του. Δεν αναγράφεται σ' αυτόν "αναπόσπαστο τμήμα του ιδιωτικού νοσοκομείου", μήτε "στα όρια του ιδιωτικού νοσοκομείου". Απαγορεύει μόνο την ίδρυση φαρμακείου "εντός κλινικής". Το φαρμακείο δηλαδή πρέπει να λειτουργεί οργανικά μέσα στην κλινική. Έχω δε την άποψη πως στη λειτουργία αυτή αποδίδεται η έννοια της συνεργασίας με την επιχείρηση της κλινικής για αμοιβαίο όφελος. Η ερμηνεία αυτή υποστηρίζεται και από την άλλη απαγορευτική διάταξη του Κανονισμού, της λειτουργίας δηλαδή ιατρείου εντός φαρμακείου. Στην παρούσα υπόθεση το φαρμακείο της αιτήτριας είναι μεν σε υποστατικό, που είναι μέρος της οικοδομής που βρίσκεται η ιδιωτική κλινική, αλλά τώρα τουλάχιστο εμφανίζεται ως εντελώς ανεξάρτητη επιχείρηση από αυτή της κλινικής.

- 35 Επομένως, η επίδικη απόφαση του Συμβουλίου βασίζεται σε πλάνη περί το νόμο και γι' αυτό ακυρώνεται. Δε γίνεται διαταγή για τα έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.